

Prædiken 17. søndag efter trinitatis

v/ Beth Marie Larsen Hagemann

Vil I rejse jer og høre dette hellige evangelium som evangelisten Markus skriver:

Korsvar:

Da Jesus gik videre, så han Levi, Alfæus' søn, sidde ved toldboden, og han sagde til ham: »Følg mig!« Og han rejste sig og fulgte ham.

Senere sad Jesus til bords i hans hus, og mange toldere og syndere sad til bords sammen med ham og hans disciple, for der var mange, som fulgte ham. Da de skriftkloge blandt farisæerne så, at han spiste sammen med syndere og toldere, spurgte de hans disciple: Hvorfor spiser han sammen med toldere og syndere?

Men da Jesus hørte det, sagde han til dem: De raske har ikke brug for læge, det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.

Johannes' disciple og farisæerne holdt faste. Da kom der nogle til ham og spurgte: Hvorfor faster Johannes' disciple og farisæernes disciple, men dine disciple faster ikke?

Jesus svarede dem: Kan brudesvendene faste, mens brudgommen er sammen med dem? Så længe de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste. Men der kommer dage, da brudgommen er taget fra dem, og den dag skal de faste.

Ingen sætter en lap af ukrympet stof på en gammel kappe; for så river den nye lap det gamle i stykker, og hullet bliver værre. Og ingen fylder ung vin på gamle lædersække; for så sprænger vinen sækkene, og både vin og sække ødelægges. Nej, ung vin på nye sække!

Markusevangeliet 2,14-22

Amen

Prædiken:

Det er da en fantastisk beretning. Der er da ikke noget så fantastisk som at høre om et andet menneske, der får et helt nyt liv fyldt med mening og mål, som langt overgår enhver forventning. Det er da fantastisk at se et menneske glad og fri. Det er da fantastisk at se et menneske få øjnene op for, at der er andet at leve for end sig selv.

Og det er jo ikke kun de andre forundt, og det skete ikke kun i gamle dage, da Jesus gik forbi en toldbod. Det sker også i dag, at Herren bøjer sig ned til os. Og søndag efter søndag gøres det virkeligt for os. Og fordi vi mennesker er skrøbelige, så bøjer Herren sig ned til os, så vi kan se og mærke ham.

Og det sker jo i nadveren. Som nadverens brød og vin er virkeligt for os, sådan er Jesus virkeligt også vores ven og frelser og læge. Som vi kan modtage det i hånden, sådan tager Jesus os i hånden og trækker os op af vores elendige liv.

Og som vi putter brød og vin i munden, således putter Herren en ny sang i munden på os, når vi synger de fantastiske salmer. Jesus tager os med til bords og lader os feste og glædes, fordi Jesus er hos os, som vores læge. Og når vi følger ham, løfter han os op i sin guddommelige sfære, hvor der ikke lappes på det gamle eller gamle sække genbruges til den nye vin.

Vi frelses til engang at blive fuldkommen og synge vor sang, som Himmerigs borger blandt englens trop. Og det skyldes ikke, at vi synger specielt godt; nej, det skyldes, at Herren bøjer sig ned til os og er os helt nær.

Skulle de skriftkloge og farisæerne have villet noget med Levi, så ville de garanteret have forlangt, at han stillede op i templet til en samtale.

Og så kunne han have stået der, bøjet, foran panelet af religiøse bedrevidende og rigtig blive set ned på og få tilsagt sig alverdens bodshandlinger og offergerninger for at blive taget til nåde.

Det er ny vin, at Jesus kalder ham og går ind i hans hus, i hans kreds af toldere og syndere, og lader sig se som lægen, syndres ven og frelser. Og for Levi er det ny vin, at han kan sige: Herren har set mig!

Der er så mange tilbud til mennesker i dag. Der er tilbud om undervisning, sport, underholdning, der strømmer kataloger ind ad brevsprækken ved sæsonens begyndelse med tilbud om kultur, teater, kunststillinger, og på internettet er der ingen grænser for alle de klubber og netværk man kan koble sig på.

Unge mennesker kan tage på efterskole og ungdomsskole og højskole, og alle lidt ældre kan deltage i højskolekurser, der er FOF og AOF og Studieskolen osv. Alle beder de os om at komme og være med.

Der er også mange helt nye tilbud som ikke har været der tidligere, også alle de nyreligiøse bevægelser som forsøger at hverve nye tilhængere.

Fra alle mulige sider trækker de i os om at være med: kom og vær med, følg mig. Langt de fleste tænker sig om to gange inden de springer på vognen, og derfor lyder der også fra alle disse foreninger, klubber, politiske partier, fra teatre og koncerter en jammer over at det ikke er til at lokke mennesker ud af lænestolen.

Også i kirken kan man ofte høre denne jammer over at det er så svært at få nogle til at komme til møder og foredrag og til gudstjenester.

Det eneste helt sikre er hvis der er gratis spising eller bankospil. Så er der fuldt hus hver gang.

I evangeliet til i dag hører vi at Jesus går forbi toldstedet hvor toldembedsmanden Levi

Alfæussen sidder og passer sit arbejde. Det er fortalt så kortfattet, Jesus siger: "Følg mig!", og så rejste Levi sig fra stolen og fulgte Jesus, kort og godt.

Her er der ikke en gang tale om et tilbud, men det er nærmest en befaling, en ordre: Følg mig! - og så gjorde Levi dét.

Man kan ikke lade være med at spekulere på hvordan det dog kunne lade sig gøre: hvad nu med Levis familie? Det er ikke sikkert han var gift og havde børn, men han har da sikkert haft noget familie eller en husholderske.

Og hvad med toldstedet? Var der en afløser som kunne træde i stedet for Levi, og hvad med hans pension og boligen? Jeg ved ikke hvordan den slags praktiske ting var aftalt dengang, men der har da været en mængde praktiske forhold som man ikke bare kunne se bort fra.

Der er den mulighed at Levi har siddet og ventet på at der skulle ske noget nyt. Det kan være at han var godt træt af sit liv og gik og længtes efter forandring.

Det var ikke morsomt at være tolder den gang, for ganske vist tjente man godt ved det, men alle andre foragtede tolderne. Ikke alene på grund af deres politiske holdning, tolderne havde forpagtet deres toldbestilling af den romerske besættelsesmagt, men også på grund af det besvær som disse emsige toldere pålagde almindelige mennesker.

Alle steder, ved byporte og markeder og vadesteder, stod tolderne og opkrævede told for personer og varer. Derfor var tolderne en ugleset gruppe. Og hvor længe kan man udholde at leve under foragt og had? Levi har måske længtes efter at nogen kunne lide ham og tage ham alvorligt som menneske.

Vi véd ikke hvordan han tænkte og følte, for det eneste der står i evangeliet er, at Jesus sagde "følg mig!", og så rejste Levi sig og fulgte Jesus.

Nu er det jo sket for mange år siden, men én ting er vigtig at lægge mærke til: hver gang Jesus er indblandet i noget, er der tale om en total forandring. Noget nyt. Nogle gange en åbenbaring.

Hvad mon der var sket hvis Jesus var gået hen til Levi og havde givet sig i snak med ham om vind og vejr og den nye bro eller det nye marked der var åbnet, og så efter en lang snak havde prøvet at lokke ham med et tilbud, noget med: 'du skulle måske overveje om det ikke var noget for dig at komme til et par møder hvor vi så kan snakke lidt om dit liv, og så kunne det jo være at der var et og andet som vi kunne lappe lidt på'? Jeg tror Levi hurtigt havde gjort sig færdig med et sådant tilbud.

Men når vi er her til gudstjeneste eller I tager imod Gud, så lyder Guds stemme faktisk også til os: følg mig. Jeg bøjer mig ned til dig, lytter til dig, giver dig håb og trøst, forstår dig. Du skal faktisk ikke gøre noget, du skal bare lade mig være med dig. Du kan roligt tage imod.

I har sikkert lagt mærke til at i kollekten, den første bøn jeg læser før teksterne, der kommer elementerne fra dagens læsninger og samler det i en bøn om, at Gud må lægge os en ny sang i munden, så vi kan lovsynge ham og takke ham for, at han frelser fortabte syndere som os og sætter os fri til at leve et næstekærligt liv.

Kollekten introducerer dermed dagens tema, som sagt på teologsprog er: lovsang som følge af den ufortjente nåde. Vi har ikke gjort noget for vi kan ikke rigtig finde ud af det og det gør nemlig slet ikke noget for Gud er med dig. Eller sagt på lidt mere nudansk: Gud ser ethvert menneske, hvor små og ringe vi end er. For dét må vi takke! Og den kærlighed, han viser os, skal vi leve ud i forholdet til hinanden.

Og alle de tilbud du får, kan du vurdere hvad der er spændende - om det er bankospil, gruppen på Facebook eller hvad du drages af, du er et menneske med godt og ondt eller dine fejl. Det gør ikke noget, bare du husker at have Gud med dig. Når vi mødes til nadveren og får Jesu legeme og blod, bliver vi et med ham.

Amen